

waardoor hij zich bij de wetenschappen verdienstelijk en dezer dubbele onderscheiding waardig gemaakt heeft. BLANKEN was een man, door zijne verdiensten als waterbouwkundige vermaard, die niet alleen als lid der eerste Klasse dier maatschappij luister bijzette en door zijne werkzaamheden hare verrichtingen ondersteunde, maar die ook naar buiten werkte en den lande groote en gewigtige diensten bewees. Door den roem van zijnen broeder, ons geacht medelid J. BLANKEN, dien wij nog lange hopen in ons midden te zien, als overschaduwd, was A. BLANKEN zeker minder bekend dan hij zulks verdiende, doch alle die hem van nabij hebben gezien wisten hem op zijne waarde te schatten. Ook hij ondervond, hetgeen te meermalen gebeurt, dat iemand, die den luister van een naam of geslacht had kunnen uitmaken, door de grootheid van eenen ander op den achtergrond geplaatst, bij den meer oppervlakkigen beschouwer wordt voorbijgegaan; en toen zijn dood algemeen bekend werd, leverden ons onderscheidene nieuwspapieren de bijzonderheden van het leven van zijnen broeder, dien zij als den eenigen BLANKEN aanzagen.

Stechts een enkel lid verloor de tweede Klasse, doch deze was **RHYNVIS FEITH**. Wie FEITH was, en welke zijne verdiensten voor de Nederlandsche letterkunde en dichtroem, behoeve ik zeker geenen uwer te zeggen; zijne werken zijn genoeg bekend. Hetzij hij in dichtmaat zijne gevoelige lier deed hooren, hetzij hij op het tooneel de groote bewegingen der menschelijke driften in werking voorstelde, hetzij hij in ongebonden stijl de zachtere hartstogten schilderde, hetzij hij wijsgeerig over de dichtkunde lesfen gaf, overal treffen wij den man van juist oordeel, van fijn gevoel, van keurigen smaak, van zuivere zedelijkheid en godsdienstigheid; jammer alleen, zoo het mij geoorloofd is bij den lof van hem, die zoo verre boven mijne beoordeeling verheven is, deze eenige aanmerking te voegen, dat hij door eene te groote zucht ter navolging van Duitschers en derzelver sentimenteete neiging, in zekere

opzigten min gelukkig op onze taal en op den smaak zijner navolgers heeft gewerkt. Reeds in jaren gevorderd was hij een der eerstbenoemde leden van het Instituut; afstand van woonplaats en zwakke gezondheid hebben hem belet aan onze werkzaamheden deel te nemen; slechts een of twee malen hebben wij hem in onze vergaderingen mogen zien, en nimmer, behalve de toezending van zijne gedrukte werken, hebben onze zittingen iets van hem vernomen: zijn roem en nagedachtenis leeft echter bij ons allen, en zoo dikwerf wij onze vergaderzaal intreden, zien wij zijn beeltenis met diep gevoel en eerbied aan.

Behalven FRITH werd aan de tweede Klasse door den dood ontrukkt haar werkzame en volijverige Korrespondent ROBERT HENDRIK ARNTZENIUS. Tot èen geslagt behoorende, hetwelk in de letterkunde steeds met roem was bekend geweest, betrad ook hij denzelfden loopbaan. Onder eenen VAN SWINDEN, eenen WYTTENBACH, eenen CRAS, konde zijn gelukkige aanleg niet anders dan de beste vooruitzigten opleveren, en ik herinnere mij steeds met een gevoel van genoegen, thans met leedwezen vermengd, de aangename oogenblikken, die wij te zamen aan de studien gewijd hebben. Tot de beoefening der regtsgeleerdheid bestemd, toonde zich ARNTZENIUS weldra met luister aan de balie, doch hij verzuimde niet die aangename verpozingen, die de letteren aanbieden; hij bleef die met vrucht behandelen, en was een zeer liefstallig en aangenaam dichter. Tot het fiscalat geroepen, verplaatsten ambstbezigden zijne woonstede van hier naar Haarlem, en ook daar was hij tevens een ijverig ambtenaar, een kundig regtsgeleerde, en een beoefenaar der letteren. Als Korrespondent was hij in betrekking tot de tweede Klasse en veraangenaamde te meermalen hare zittingen door het voorlezen van dichtstukken; als sekretaris der Teijlersche stichting te Haarlem werd hij der wetenschappen dienstig; als letterminnaar en dichter droeg hij steeds bij tot den bloei der Nederlandsche letteren; als staatsman en ambtenaar was hij door zijne benoeming tot lid der Staten Generaal in de ge-